

enskomstforhandlingerne har jo allerede været længe. Usikkerheden om udfaldet har virket belastende for mange virksomheder og har også derigennem været med til at øge den almindelige usikkerhed. Det har præget udviklingen i produktion og beskæftigelse. Denne usikkerhed ville blive forlænget og forstærket igennem en konflikt.

Det ville ikke mindst være alvorligt for eksporterhvervene. Den standsning af eksportproduktionen og leverancerne, som ville blive følgen, kunne i den nuværende usikre konjunktursituation have skadevirkninger, der rækker langt ud over den umiddelbare nedgang i eksporten. Det er en risiko, som vi ikke har råd til at løbe netop nu. Det ville føre til en meget alvorlig forværring af hele erhvervslivets situation, og det ville ikke mindst svække lønmodtagernes egen stilling meget føleligt.

Regeringen finder det derfor uundgåeligt, at vi søger iværksættelsen af de varslede konflikter undgået af lovgivningens vej.

Det er regeringens opfattelse, at når vi ad lovgivningens vej skal løse overenskomstspørgsmålene for det område, der dækkes af Landsorganisationen og Dansk Arbejdsgiverforening, så bør det ikke ske isoleret. Når vi griber ind i en stor gruppe lønmodtageres arbejdsvilkår med en ordning, som lønmodtagernes forhandlere ikke har fundet helt acceptabel, så må det ske som led i en indkomstpolitisk ramme, som er socialt retfærdig både med hensyn til de byrder, den pålægger befolkningen, og med hensyn til de resultater, der opnås. Denne ramme må derfor omfatte alle former for indkomst både i den private og i den offentlige sektor.

Efter at oliekrisen og de kraftige prisstigninger på råvarer i øvrigt har forringet bytteforholdet med et milliardbeløb, må vi endvidere konstatere, at rammen for den samlede indkomststigning i samfundet kun kan blive meget begrænset.

Det betyder, at der ikke, hvis løsningen skal være socialt retfærdig, er plads til nogen stigning for de højere indkomster. De muligheder, der er for indkomstforhøjelser, må så vidt muligt komme de lavere indkomster til gode.

Under den orientering, som forligsmanden gav mig den 4. marts, gjorde han mig bekendt med indholdet af den forligsskitse, han havde forelagt parterne. Regeringens finder, at